

RECOMANDAREA CONSILIULUI**din 13 iulie 2018****privind Programul național de reformă al României pentru 2018 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de convergență al României pentru 2018**

(2018/C 320/22)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

- (1) La data de 22 noiembrie 2017, Comisia a adoptat analiza anuală a creșterii, care marchează începutul semestrului european de coordonare a politicilor economice pentru 2018. Comisia a ținut cont în mod corespunzător de Pilonul european al drepturilor sociale, proclamat de Parlamentul European, Consiliu și Comisie la 17 noiembrie 2017. Prioritățile analizei anuale a creșterii au fost aprobate de Consiliul European din 22 martie 2018. De asemenea, la data de 22 noiembrie 2017, Comisia a adoptat, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă, în care nu a identificat România printre statele membre pentru care urma să se efectueze un bilanț aprofundat.
- (2) Raportul de țară pentru România din 2018 a fost publicat la 7 martie 2018. Acesta a evaluat progresele realizate de România în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice țării adoptate de Consiliu la 11 iulie 2017 ⁽²⁾, măsurile adoptate pentru a da curs recomandărilor specifice fiecărei țări din anii anteriori, precum și progresele realizate în direcția îndeplinirii obiectivelor naționale din cadrul Strategiei Europa 2020.
- (3) La 10 mai 2018, România și-a prezentat Programul național de reformă pentru 2018 și la 14 mai 2018, Programul de convergență pentru 2018. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.
- (4) Recomandările relevante specifice fiecărei țări au fost abordate în cadrul programării fondurilor structurale și de investiții europene („fondurile ESI”) aferente perioadei 2014-2020. Astfel cum se prevede la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante ale Consiliului, Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască acordul de parteneriat și programele relevante și să propună modificări la acestea. Comisia a furnizat detalii suplimentare referitoare la modul în care va utiliza dispoziția menționată anterior în orientările privind aplicarea măsurilor de corelare între eficacitatea fondurilor ESI și buna guvernare economică.

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1.⁽²⁾ JO C 261, 9.8.2017, p. 1.⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

- (5) În prezent, România face obiectul componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere. În Programul său de convergență pentru 2018, guvernul prevede un deficit global de 2,95 % din PIB în 2018 și diminuarea treptată a acestuia la 1,45 % din PIB până în 2021. Se estimează că obiectivul bugetar pe termen mediu, respectiv un deficit structural de 1 % din PIB, nu va fi atins până în 2021, an care reprezintă finalul orizontului de timp al programului. Se preconizează că soldul structural recalculat va ajunge la - 2,1 % în 2021. Conform Programului de convergență, se estimează că ponderea datoriei publice în PIB se va menține la nivelul de sub 40 % până în 2021. Scenariul macroeconomic care stă la baza previziunilor bugetare respective este unul favorabil. De asemenea, măsurile necesare pentru sprijinirea țințelor de deficit preconizate nu au fost suficient detaliate.
- (6) La 16 iunie 2017, Consiliul a decis în conformitate cu articolul 121 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”) că România a înregistrat în 2016 o abatere semnificativă constatată de la obiectivul pe termen mediu. Având în vedere abaterea semnificativă constatată, la 16 iunie 2017 Consiliul a adresat României recomandarea de a lua măsurile care se impun pentru ca rata de creștere nominală a cheltuielilor publice primare nete ⁽¹⁾ să nu depășească 3,3 % în 2017, cifră ce corespunde unei ajustări structurale anuale de 0,5 % din PIB. La 5 decembrie 2017, Consiliul a constatat că România nu a luat măsuri eficiente în urma recomandării Consiliului din 16 iunie 2017 și a emis o recomandare revizuită. În noua recomandare, Consiliul a invitat România să ia măsurile necesare pentru a se asigura că rata de creștere nominală a cheltuielilor publice primare nete nu va depăși 3,3 % în 2018, cifră ce corespunde unei ajustări structurale anuale de 0,8 % din PIB. La 22 iunie 2018, Consiliul ⁽²⁾ a constatat că România nu a luat măsuri eficiente în urma recomandării Consiliului din 5 decembrie 2017.

Totodată, analiza datelor privind rezultatul exercițiului bugetar 2017 a indicat faptul că în 2017 România s-a abătut în mod semnificativ de la ajustarea recomandată. În conformitate cu articolul 121 alineatul (4) din TFUE și cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97, Comisia a adresat României, la 23 mai 2018, un avertisment cu privire la abaterea semnificativă, constatată în 2017, de la traiectoria de ajustare în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu. La 22 iunie 2018, Consiliul ⁽³⁾ a adoptat o recomandare ulterioară în acest sens, în care a confirmat necesitatea ca România să ia măsurile care se impun pentru ca rata de creștere nominală a cheltuielilor publice primare nete să nu depășească 3,3 % în 2018, cifră ce corespunde unei ajustări structurale anuale de 0,8 % din PIB. Conform previziunilor Comisiei din primăvara anului 2018, există riscul ca în 2018 să apară o abatere de la această recomandare.

- (7) În ceea ce privește anul 2019, la 22 iunie 2018, Consiliul a recomandat României să ia măsurile care se impun pentru ca rata de creștere nominală a cheltuielilor publice primare nete să nu depășească 5,1 %, cifră ce corespunde unei ajustări structurale anuale de 0,8 % din PIB. Conform previziunilor Comisiei din primăvara anului 2018, există riscul ca în 2019 să apară o abatere de la acest obiectiv. În plus, previziunile Comisiei din primăvara anului 2018 indicau un deficit public de 3,4 % din PIB în 2018 și de 3,8 % din PIB în 2019, depășindu-se astfel valoarea de referință de 3 % din PIB prevăzută în tratat. În ansamblu, Consiliul consideră că vor trebui adoptate, începând din 2018, măsuri suplimentare semnificative pentru a se respecta dispozițiile Pactului de stabilitate și de creștere, având în vedere deteriorarea accentuată preconizată a situației fiscal-bugetare, în conformitate cu recomandarea adresată României la 22 iunie 2018 în scopul corectării abaterii semnificative constatate de la traiectoria de ajustare în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu.
- (8) Planificarea bugetară a României ignoră în mod regulat prevederile cadrului său fiscal-bugetar, în pofida nevoii de politici fiscal-bugetare responsabile. Legea responsabilității fiscal-bugetare a României transpune în legislația națională Pactul bugetar. Normele legii sunt bine concepute, dar, în practică, sunt trecute cu vederea în mod recurent. În 2016, deficitul structural a depășit obiectivul pe termen mediu, încălcându-se regula privind deficitul. Atât bugetul pentru 2017, cât și cel pentru 2018 vizau un deficit global de aproximativ 3 % din PIB, ceea ce implică o deteriorare a soldului structural în raport cu regula. Cele două rectificări bugetare din 2017 nu au fost conforme cu normele care nu permiteau creșterea plafoanelor de deficit global și primar și nici majorarea cheltuielilor cu personalul și a cheltuielilor publice totale în cursul exercițiului fiscal-bugetar în curs. De asemenea, la fel ca în anii anteriori, în 2017 actualizarea strategiei fiscal-bugetare a fost transmisă Parlamentului la mult timp după termenul legal, neasigurându-se astfel o perspectivă pe termen mai lung a planificării bugetare.

⁽¹⁾ Cheltuielile publice primare nete cuprind cheltuielile publice totale, mai puțin cheltuielile cu dobânzile, cheltuielile cu programele Uniunii care sunt acoperite integral din fondurile Uniunii și modificările nediscreționare ale cheltuielilor cu indemnizațiile de șomaj. Formarea brută de capital fix finanțată la nivel național este repartizată de-a lungul unei perioade de patru ani. Sunt luate în calcul și măsurile discreționare privind veniturile sau creșterile veniturilor impuse prin lege. Măsurile cu caracter excepțional, atât pe partea de venituri, cât și pe partea de cheltuieli, sunt compensate.

⁽²⁾ Decizia (UE) 2018/923 a Consiliului din 22 iunie 2018 de stabilire a faptului că România nu a luat măsuri eficiente în urma Recomandării Consiliului din 5 decembrie 2017 (JO L 164, 29.6.2018, p. 42).

⁽³⁾ Recomandarea Consiliului din 22 iunie 2018 în scopul corectării abaterii semnificative constatate de la traiectoria de ajustare în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu în România (JO C 223, 27.6.2018, p. 3).

- (9) Respectarea obligațiilor fiscale de către contribuabili se menține la un nivel scăzut, în special în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată. În cursul anului trecut, România a realizat progrese limitate în ceea ce privește abordarea recomandării specifice care i-a fost adresată în repetate rânduri de a consolida respectarea obligațiilor fiscale și colectarea impozitelor. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, diferența dintre veniturile preconizate teoretic și veniturile colectate efectiv se menține la un nivel foarte ridicat. Pentru a îmbunătăți respectarea obligațiilor fiscale de către contribuabili, autoritățile au prevăzut plata defalcată a taxei pe valoarea adăugată. Această dispoziție are caracter facultativ, excepție făcând societățile insolabile și contribuabilii care au restanțe semnificative la plata taxei pe valoarea adăugată. Cu toate acestea, măsura nu a adus încă rezultate semnificative. Nu s-a pus încă în aplicare introducerea caselor de marcat cu jurnal electronic, conectate la sistemul informatic al administrației fiscale.
- (10) Soliditatea sectorului financiar s-a îmbunătățit în continuare, dar unele evoluții trebuie monitorizate. Sectorul bancar este bine capitalizat, iar calitatea activelor s-a ameliorat. Cu toate acestea, mai multe inițiative legislative în curs, care riscă să afecteze cedarea creditelor neperformante, precum și creditele și investițiile, justifică o monitorizare atentă. Recenta reducere a contribuțiilor la fondurile de pensii prefinanțate din cel de al doilea pilon a atenuat îngrijorările fiscal-bugetare pe termen scurt, dar ar putea avea consecințe negative asupra dezvoltării piețelor de capital.
- (11) Piața forței de muncă a devenit mai rigidă ca urmare a creșterii ocupării forței de muncă simultan cu reducerea forței de muncă provocată de îmbătrânirea populației și de emigrație. În același timp, România are un important potențial de forță de muncă nevalorificat, iar mai multe grupuri, cum ar fi tinerii, romii, șomerii de lungă durată și persoanele cu handicap, au dificultăți în ceea ce privește accesul la piața forței de muncă. În cursul anului trecut, România a realizat puține progrese în ceea ce privește abordarea recomandării specifice de a consolida politicile de activare cu ținte specifice și serviciile publice integrate, cu accent pe grupurile cele mai îndepărtate de piața muncii. În pofida creșterii stimulentei financiare pentru programele de mobilitate, participarea la politicile de activare a forței de muncă este în continuare foarte scăzută, iar sarcina administrativă a fost ridicată. Programele de lucrări publice de interes local au un impact redus în ceea ce privește oferta de competențe relevante și sprijinirea tranzițiilor către locuri de muncă obișnuite. Pentru șomerii de lungă durată și beneficiarii de asistență socială nu există nicio procedură bazată pe managementul de caz. Cooperarea între serviciile publice de ocupare a forței de muncă, furnizorii de servicii sociale și de educație și, respectiv, furnizorii externi a fost limitată.
- (12) Riscul de sărăcie sau de excluziune socială a fost foarte ridicat. Sunt afectate mai ales familiile cu copii, persoanele cu handicap, romii și populația rurală. Se mențin inegalitățile mari în ceea ce privește veniturile și ca urmare a impactului redus al sistemului fiscal și de prestații sociale asupra atenuării inegalității veniturilor de piață. Indicatorul social de referință, care reprezintă referința pentru calcularea celor mai importante prestații sociale, nu a mai fost actualizat din 2008. Legea privind venitul minim de incluziune, prevăzută a intra în vigoare în 2018, ar fi dus la creșterea nivelului de acoperire și de adecvare a asistenței sociale. Cu toate acestea, intrarea în vigoare a legii a fost amânată cu peste un an. Vârsta de pensionare mai scăzută în cazul femeilor implică drepturi de pensie mai mici, ceea ce amplifică sărăcia în rândul persoanelor în vârstă și diferența de remunerare între femei și bărbați.
- (13) Implicarea partenerilor sociali în elaborarea și aplicarea reformelor economice și sociale a fost foarte limitată. Adesea, punctele de vedere ale partenerilor sociali nu sunt luate în considerare, chiar și atunci când acestea converg. În România, cadrul pentru negocierile colective nu favorizează funcționarea armonioasă a sistemului de relații de muncă. Dialogul social este caracterizat de un nivel scăzut de negociere colectivă, în special la nivel de sector, și de o participare redusă a sindicatelor și a organizațiilor patronale. Pragurile ridicate de reprezentativitate și definirea vagă a sectoarelor se numără printre principalele obstacole în calea unui dialog social mai eficient. S-au înregistrat puține progrese până în prezent în privința modificărilor legislative care vizează îmbunătățirea cadrului instituțional.
- (14) În ultimii ani, salariul minim a fost majorat în repetate rânduri în mod discreționar. Din 2015, salariul minim net a crescut cu peste 60 %. În 2017, aproximativ 30 % dintre lucrători au fost plătiți cu salariul minim, ceea ce indică o distribuție foarte trunchiată a salariilor. Propunerea privind un mecanism obiectiv pentru majorările salariului minim a fost aprobată de partenerii sociali, dar nu a fost pusă în aplicare de guvern.
- (15) Oferta competențelor nu ține pasul cu nevoile economiei. Nivelurile de instruire scăzute în ceea ce privește competențele de bază și competențele digitale au un impact negativ asupra competitivității, a ocupării forței de muncă și a convergenței. Participarea la programele de formare destinate adulților a fost foarte scăzută. Nu există încă un mecanism de corelare a politicilor de activare cu cererea de competențe, iar capacitatea de a anticipa viitoarele nevoi în materie de competențe și de a estima impactul preconizat al noilor tehnologii este redusă. Învățământul profesional și tehnic rămâne în continuare o opțiune secundară și nu este corelat suficient cu necesitățile pieței muncii și cu strategiile de specializare regională sau sectorială.
- (16) Rezultatele slabe ale sistemului de învățământ contribuie la o mare inegalitate de șanse și diminuează perspectivele de creștere pe termen lung ale României. Oferirea unui învățământ general de calitate și favorabil incluziunii, precum și asigurarea accesului la acesta constituie o provocare, în special pentru romii și pentru copiii din zonele

rurale. Metodologia de monitorizare pentru combaterea segregării în școli nu a fost încă elaborată. Rata de părăsire timpurie a sistemelor de educație și formare este în scădere, dar se situează în continuare la un nivel ridicat. Este în curs de elaborare un mecanism de avertizare timpurie care să identifice copiii expuși riscului de abandon școlar, însă accentul pe educația de calitate este redus. În pofida luării unor măsuri, asigurarea calității în școli și în învățământul superior întâmpină o serie de provocări. Absolvirea învățământului terțiar este la un nivel foarte scăzut. Investițiile în educație sunt relativ scăzute, iar școlile defavorizate, în special, nu beneficiază de sprijin adecvat.

- (17) Starea de sănătate a populației s-a îmbunătățit, dar se situează în continuare sub standardele Uniunii. Accesul la asistența medicală rămâne o provocare, cu efecte negative asupra dezvoltării copiilor, asupra capacității de inserție profesională a forței de muncă și asupra îmbătrânirii în condiții bune de sănătate. Finanțarea insuficientă și utilizarea ineficientă a resurselor limitează eficacitatea sistemului de sănătate, pe fondul unui deficit considerabil de medici și de asistenți medicali. Accesul la serviciile de sănătate este limitat de prevalența plăților informale și de distanța față de infrastructurile de sănătate. România a înregistrat unele progrese în ceea ce privește abordarea recomandării specifice de a combate plățile informale și se pune în aplicare un mecanism de monitorizare, urmând a se evalua impactul acestuia în practică. Până în prezent s-au înregistrat progrese limitate în ceea ce privește abordarea recomandării specifice de a favoriza tratamentul ambulatoriu. Punerea în aplicare în curs a Strategiei naționale de sănătate este afectată de evoluția priorităților și de planificarea precară a investițiilor.
- (18) Planificarea strategică, procesul de consultare publică și utilizarea evaluărilor impactului normativ se mențin la un nivel redus în etapele de proiectare, punere în aplicare și monitorizare a politicilor. Acest lucru afectează calitatea și previzibilitatea reglementării. De asemenea, modificările legislative frecvente, cum ar fi modificările la codul fiscal, au impact asupra mediului de afaceri. Gradul de implicare a părților interesate în elaborarea și punerea în aplicare a reformelor este redus și se recurge rareori la un dialog veritabil, deși structurile instituționale relevante sunt disponibile. Mecanismul de abordare a opiniilor exprimate de părțile interesate cu ocazia consultărilor publice nu asigură monitorizarea adecvată a acestora. Un exemplu concret recent este lipsa de interes față de propunerea, acceptată de partenerii sociali, privind un mecanism obiectiv pentru majorările salariului minim, care ar fi răspuns unei recomandări specifice țării. Nu au fost obținute rezultate concrete privind reformele administrației publice. Adoptarea legislației relevante privind gestionarea resurselor umane în administrația publică a fost amânată. Secretariatul General al Guvernului are un rol limitat în controlul calității elaborării politicilor.
- (19) Calitatea slabă a infrastructurii, inclusiv în sectorul transporturilor, al deșeurilor și al apelor reziduale, limitează perspectivele de creștere ale României. Investițiile publice prezintă o eficiență scăzută, în special în ceea ce privește pregătirea proiectelor și stabilirea priorităților. Starea generală și fiabilitatea infrastructurii rutiere, feroviare și a căilor navigabile rămân insuficiente, iar reforma sectorului transporturilor avansează într-un ritm foarte lent. Ritmul progreselor înregistrate în ceea ce privește reforma gestionării deșeurilor este, de asemenea, lent, atât sectorul deșeurilor solide, cât și cel al apelor reziduale confruntându-se cu provocări. Master Planul de Transport și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor urmăresc să ofere o foaie de parcurs stabilă pentru investiții și să consolideze capacitatea administrativă a sectoarelor respective, însă alinierea pregătirii proiectelor la planificarea strategică a fost, până în prezent, limitată. România a înregistrat progrese limitate în ceea ce privește abordarea recomandării specifice adresate țării de a consolida ierarhizarea în funcție de priorități a proiectelor de investiții publice și pregătirea acestora.
- (20) Procedurile de achiziții publice eficiente și transparente sunt esențiale pentru abordarea principalelor provocări de politică ale României, printre care se numără eficiența cheltuielilor publice, lupta împotriva corupției și încurajarea inovării și a creșterii durabile și favorabile incluziunii. România a înregistrat unele progrese în ceea ce privește abordarea recomandării de a pune în aplicare Strategia în domeniul achizițiilor publice, dar planul de acțiune nu este încă pus în aplicare în integralitatea sa. Totodată, consolidarea eficienței și utilizarea strategică a achizițiilor publice, a auditurilor eficiente și a combaterii fraudei reprezintă în continuare provocări. Sustenabilitatea măsurilor luate și ireversibilitatea reformelor necesită o monitorizare permanentă. Provocările în materie de eficiență și transparență aferente achizițiilor publice caracterizează în special investițiile de anvergură în infrastructura medicală din spitalele regionale din Iași, Cluj și Craiova.
- (21) Companiile de stat îndeplinesc un rol important în sectoarele infrastructurilor critice, cum ar fi energia și transportul feroviar. Cu toate acestea, rezultatele operaționale și financiare ale acestora sunt mai slabe decât cele ale partenerilor lor din sectorul privat. Guvernanța corporativă a companiilor de stat a fost afectată substanțial în ultimul timp, anulând progresele înregistrate în ceea ce privește recomandările adresate țării în 2015 și 2016. Au existat ezitări în punerea în aplicare a noii legislații, iar în prezent se încearcă excluderea unor societăți comerciale din domeniul de aplicare al noii legislații. De asemenea, s-a amânat publicarea datelor financiare cu privire la companiile de stat. Drept urmare, sunt afectate condițiile esențiale pentru promovarea utilizării eficiente a resurselor publice, ceea ce poate duce la decizii de investiții denaturate. În februarie 2018, Curtea Constituțională a invitat Parlamentul să revizuiască exceptările menționate anterior.

- (22) Evoluțiile înregistrate în cursul anului trecut au pus sub semnul întrebării, în mare parte, ireversibilitatea și sustenabilitatea progreselor substanțiale înregistrate de România în ceea ce privește reforma sistemului judiciar și combaterea corupției la nivel înalt. Independența sistemului judiciar este contestată și se pune presiune asupra instituțiilor judiciare și a cadrului juridic de combatere a corupției. Progresele cu privire la provocările rămase în ceea ce privește reforma sistemului judiciar și combaterea corupției sunt reținute. În ceea ce privește implementarea Strategiei naționale anticorupție 2016-2020 care propune măsuri suplimentare de prevenire și de combatere a corupției se înregistrează progrese la nivel tehnic, însă este nevoie de un sprijin politic mai concret, dat fiind că problemele legate de corupție și de guvernare persistă în sectorul public la toate nivelurile și că acestea se numără printre principalele provocări cu care se confruntă mediul de afaceri.
- (23) În cadrul mecanismului de cooperare și de verificare, Comisia monitorizează în continuare în România reforma judiciară și lupta împotriva corupției. Aceste domenii nu fac, așadar, obiectul recomandărilor specifice adresate României, dar sunt relevante pentru dezvoltarea unui mediu socioeconomic favorabil în această țară.
- (24) În contextul semestrului european 2018, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a politicii economice a României, pe care a publicat-o în raportul de țară din 2018. De asemenea, Comisia a evaluat Programul de convergență pentru 2018, Programul național de reformă pentru 2018, precum și măsurile luate ca urmare a recomandărilor adresate României în anii precedenți. Având în vedere necesitatea consolidării guvernării economice globale a Uniunii prin oferirea unei contribuții la nivelul Uniunii la deciziile naționale viitoare, Comisia a ținut seama nu numai de relevanța acestor programe pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în România, ci și de măsura în care acestea sunt conforme cu normele și orientările Uniunii.
- (25) Consiliul a examinat Programul de convergență pentru 2018 prin prisma acestei evaluări, iar avizul său ⁽¹⁾ se reflectă îndeosebi în recomandarea 1 de mai jos,

RECOMANDĂ ca, în perioada 2018-2019, România să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să asigure conformitatea cu recomandarea Consiliului din 22 iunie 2018 de a corecta abaterea semnificativă de la traiectoria de ajustare, astfel încât să poată atinge obiectivul bugetar pe termen mediu. Să asigure aplicarea integrală a cadrului fiscal-bugetar. Să consolideze respectarea obligațiilor fiscale și colectarea impozitelor.
2. Să finalizeze reforma venitului minim de incluziune. Să îmbunătățească funcționarea dialogului social. Să se asigure că salariul minim se stabilește pe baza unor criterii obiective. Să îmbunătățească programele de actualizare a competențelor și oferirea unui învățământ general de calitate, în special pentru romii și pentru copiii din zonele rurale. Să îmbunătățească accesul la asistență medicală, inclusiv prin favorizarea tratamentului ambulatoriu.
3. Să asigure un grad mai ridicat de previzibilitate a procesului decizional, recurgând în mod sistematic și eficient la evaluarea impactului normativ și la consultarea și implicarea părților interesate în elaborarea și punerea în aplicare a reformelor. Să îmbunătățească pregătirea și stabilirea priorităților în cazul proiectelor de infrastructură de mare amploare și să accelereze punerea în aplicare a acestora, în special în sectorul transporturilor, al deșeurilor și al apelor reziduale. Să îmbunătățească transparența și eficiența achizițiilor publice. Să consolideze guvernarea corporativă a companiilor de stat.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Consiliu
Președintele
H. LÖGER

⁽¹⁾ Emis în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97.